

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. D. Magistri Petri Lombardi Novariensis Episcopi
Parisiensis. Sententiarvm Libri IV. quibus vniuersæ
Theologiæ summa continetur**

Petrus <Lombardus>

Mogvntiæ, 1632

Vtrum aliquod sit meritum obdurationis vel misericordiæ. A. B. C

urn:nbn:de:hbz:466:1-38829

*Rom. 9 c.**Lib. 1. to 4.**quest. 2. l.**1. post modū.**Rom. 11. d.*

stolus ait, Cuius vult miseretur Deus, & quem vult indurat: misericordiam appellans prædestinationem, & præcipue prædestinationis effectum, id est, gratiæ appositionem, obdurationem vero, gratiæ priuationem. Non enim, vt ait Aug. ad Simpli. intelligendum est, quod Deus ita induret, quasi quenquam peccare cogat: sed tamen quibusdam peccatoribus misericordiam iustificationis suæ non largitur, & ob hoc eos indurare dicitur, quia non eorum miseretur quibus gratiam non præbendam esse æquitate occultissimā, & ab humanis sensibus remotissimā, iudicat: quam non aperit, sed miratur Apost. dicens, O altitudo diuitiarum sapientiæ & scientiæ Dei.

UTRUM ALIQUOD SIT MERITUM
obdurationis & misericordiæ.

DISTINCT. XLI.

SI autem quærimus meritum obdurationis & misericordiæ. Obdurationis meritum inuenimus, misericordiæ autem meritum non inuenimus: quia nullum est misericordiæ meritum ne gratia euacuetur, si non gratis donetur, sed meritis redditur: miseretur itaque, secundum gratiā, quæ gratis datur: obdurat autem secundum iudicium, quod meritis redditur: vnde datur intelligi vt sicut reprobatio Dei est nolle misereri: ita obduratio Dei sit non misereri: vt non ab illo irrogetur aliquid quo sit homo deterior: sed tantum quo sit melior non erogetur. Ex his aperte ostenditur quid misericordiā, quid obdurationem intellexerit Apostolus, & quia misericordia nullum aduocat meritum, obduratio vero non est sine merito & misericordiæ verbo. Hic accipitur prædestinatio, & præcipue prædestinationis effectus: obdurationis vero non ipsa Dei æterna reprobatio, quia eius nullum est meritum, sed gratiæ subtractio, quæ quodammodo est reprobatio.

*Ex Aug. in**rom. 4. l. ad**5. n. p. l. c. 1.**rom. 9. c.*

probationis effectus. Accipitur tamē aliquando reprobatio pro obduratione, sicut & prædestinatio pro suo affectu, cui est gratia appositā. Gratia n. quæ apponitur, effectus est prædestinationis. Cum ergo gratiæ quæ apponitur homini ad iustificationē, nulla sunt merita, multo minus & ipsius prædestinationis, qua ab æterno elegit Deus quos voluit, aliqua possunt existere merita, Ita nec reprobationis, qua ab æterno quosdam præsciuit futu-
Malac. 3. ̄

Opinio quorundam, in qua fuit aliquando Augustinus, sed postea retractavit.

B
 Opinati sunt tamen quidam Deum ideo elegisse Iacob, quia talem futurum præsciuit, qui in eū crederet, & ei seruiret: quod aliquando Aug. sensisse dicit in libr. retract. vbi aperte ostendit, quod si propter futura merita electus esset, iam non ex gratia esset electio. Non ergo ideo electus est a Deo, quia talis futurus erat, sed ex tali electione talis est factus: ita dicēs. Disputans ergo quid elegerit Deus in nondum nato, qui dixit seruiturum esse maiorem, & quid in eodē maiore similiter nondum nato reprobauerit: ad hoc perduxit ratiocinationē, ut dicerē. Non ergo elegit Deus operā cuiusquam in præsciētiā, quæ ipse daturus est, sed fidem elegit in præsciētiā: & quem sibi crediturum esse præsciuit, ipsum elegit cui spiritum sanctum daret, ut bona operādo, etiā æternā vitam cōsequeretur. Ecce hic aperte dicit non propter operā eum elegisse, sed propter fidē quā eum prævidit crediturum. Sed quia & in fide meritū est, sicuti & in operibus, hoc retractavit dicēs, Nondum diligētius quæsierā, nec adhuc inueneram qualis sit electio gratiæ, de qua

Ca. 22. circa medium.

Loco retractationum prædicto.

Q. dicit

dicit Apost. Reliquie per electionem gratiæ salu-
 sent: quæ utique non est ex gratia, si ex merito
 procedit: ut iam quod datur non secundum gratiã, sed
 secundum debitum reddatur potius meritis, quam
 donetur: perinde quod continue dixi: Dicit enim
 idem Apost. Idem Deus qui operatur omnia in om-
 nibus, nunquã autem dictum est, Deus credit om-
 nia in omnibus. Ac deinde subiunxit: Quod ergo
 credimus, nostrum est: quod vero bonum opera-
 mur, illius est, qui creditibus dat spiritum sanctum
 sed hoc profecto non dicerem, si scirem etiam ipsam fi-
 dem inter Dei munera reperiri, quæ dantur in eodem
 spiritu. Vtrunq; ergo nostrum est, propter arbitrii
 voluntatis, & utrunq; datum est per spiritum fi-
 dei & charitatis. Et quod paulo post dixi: Nostrum non
 est credere & velle, illius autem dare credentibus &
 volentibus facultatem bene operandi per spiritum
 sanctum per quem charitas Dei diffunditur in cordibus ho-
 minis: verum est quidem, sed eadem regula est. Et ut-
 runq; ipsius est, quia ipse præparat voluntatem,
 & utrunque nostrum, quia non fit nisi volentibus
 nobis: ergo & meritum fidei misericordia Dei ve-
 nit. Non ergo propter fidem vel aliqua merita
 elegit Deus aliquos ab æterno, vel apposuit gra-
 tiam iustificationis in tempore, sed gratuita boni-
 tate sua elegit, ut boni essent. Vnde August. in lib.
 de prædest. sanctorum: Non quia futuros nos ta-
 les esse præsciuit, ideo elegit, sed ut essemus tales
 per ipsam electionem gratiæ suæ, qua gratificavit
 nos in dilecto filio suo.

Rom. II. A

Ad Rom.

*August. ad
 principium
 ca. 19. 20. 7.*

*Post mediũ
 quæst. 68. in
 20. 4.*

Hic videtur contrarium quod alibi ait Aug.
 His tamen aduersari videtur quod dicit Aug.
 lib. 83. quæst. Cui vult, inquit, miseretur Deus, &
 quæ vult indurat: sed hæc voluntas Dei iniusta es-
 se non potest: venit enim de occultissimis meritis: quia & i-
 psum peccatores cum propter generale peccatum ve-
 niam in salutem fecerunt, tamẽ nonnulla inter eos est di-
 uer-

meritas, Præcedit ergo aliquid in peccatorib⁹ quo
quâuis nôdum sint iustificati, digni efficiâtur iu-
stificatione. Et itē præcedit in aliis peccatoribus,
quo digni sūt obtusione. Ecce hic videtur Aug. di-
cere, q̄ & ipsa Dei voluntas, qua alios elegit, alios
reprobat, ex meritis proueniat, sed occultissimis,
i. quod pro meritis alios voluerit eligere, alios re-
probare: & q̄ pro meritis aliis apponitur gratia iu-
stificationis, aliis nô, vnde obtunduntur. Sed quid
intelligere voluerit, ignoratur: nisi forte hoc dica-
tur intellexisse, q̄ supra diximus eum retractasse.
Nam ibidē quædam alia cōtinuè subdit, quæ in l.
1. retract. aperte tractat: quod vtrunq; legenti pa-
tebit. Veruntamē verisimile est in præmissis etiã
hoc retractasse. Quidã tamē ex eo sēsū accipiunt
fore dictum, non q̄a aliquis prædestinetur p̄ me-
ritis, vel iustificationis gratiam mereatur, sed q̄a
aliqui non adeo mali sunt, vt mereantur sibi gra-
tiam nô impartiri. Nullus n. Dei gratiam mereri
pôt per quam iustificatur: potest tamen mereri vt
nô apponatur, vt penitus abiiciatur. Et quidē ali-
qui in tātum profundum iniquitatis deuenērūt,
vt hoc mereâtur, vt hoc digni sint: alii vero ita vi-
uunt, vt etsi nô mereâtur gratiam iustificationis,
nô tamen mereantur omnino repellī, & gratiam
sibi subtrahi. Ideoque dixit in quibusdã peccato-
rib⁹ præcedere q̄ digni sint iustificatiōe, & in aliis
quo digni sint obtusione: sed hoc triuolum est.

*Opinio quorundam falsa de occultis Dei differen-
tium carnaliter.*

Multi vero de isto profundo quærētes reddere
rationē, atq; secundū cōiecturas cordis sui inscru-
tabilē altitudinē iudiciorū Dei cogitare conantes
in fabulas vanitatis abierunt, dicentes, q̄ animæ
sursū in celo peccāt, & secundū peccata sua ad cor-
pora p̄ meritis diriguntur, & dignis sibi quasi car-
cerib. includuntur: Ierūt hi tales post cogitatiōes:

Q 2 suas,

D Aug. de ver-
bis Apostoli
post medium
serm. 7. in to.
10.
Ibidē paulo
inferius.